

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računati se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritopne petič-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Národna Tiskarna“ telefon št. 85.

Deželni zbor kranjski.

VII. seja dne 1. julija t. l.

(Konec.)

Deželni predsednik baron Hein je odgovoril z ozirom na Lenarčičeva izvajanja glede izseljevanja. V občje se vidi, da se ljudje selijo iz pretežno kmetijskih dežel, v prvi vrsti iz Gališke in iz Kranjske. S policijskimi sredstvi se izseljevanje ne da omejiti, a na utesnitev proste selitve ni misliti, ker je to proti osnovnim zakonom. Treba je odstraniti vzroke izseljevanja. Predpisi, ki so bili izdani, se strogo izvršujejo. Zlasti se godi to v Ljubljani, in agentje razširjajo vsled tega navodila za izseljevanje, v katerih poučuje ljudstvo, naj se ogiba Ljubljane. Glavni vzrok izseljevanja je to, da so pri nas delavske mezde slabše kakor drugod in sploh vse razmere neugodnejše. Naravno je, da kmetija delavcev ne plačuje tako, kakor industrija in vsled tega sili ljudstvo ne le pri nas, nego tudi drugod v industrijalne kraje. Kjer cveto industrijalni kraji, ima tudi kmetijstvo dobiček, ker svoje pridelke lahko bolje izpečava. Najboljši način, povzdigniti kmetijstvo, je ta, da se povzdigne industrija in se s tem dobi kmetijstvu konsumentov. Kmetijstvo bi pri boljših dohodkih delavce lahko bolje plačevalo in jim dalo ugodnejše eksistenčne pogoje in to bi izseljevanje gotovo omejilo. Ne selijo se pa samo kmetijski ljudje, tudi industrijalni delavci, zlasti premogariji, ki hite v Nemčijo. Izseljevanje v Nemčijo je prav tako važno, kakor izseljevanje v Ameriko. Vzrok je ta, da se pri naši industriji ne skrbi tako za delavce ko na Westfalskem. Vlada je v tem oziru že storila neke korake. Z večjo podjetnostjo, z izkoriščanjem vodnih moči in zemeljskih zakladov, se zamore ustvariti velika industrija, in če se bodo delavcem dali boljši življenjski pogoji, kmetijstvu pa dosti konsumentov, bo izseljevanje gotovo ponehalo. (Živahno odobravanje.)

Posl. Šubic je opozoril, da se število projektov za vodovode itd. tako množe, da niso v nobenem razmerju več z materialnimi razmerami dežele in z močmi stavb

nega urada. Kacih 300 projektov leži pri deželnem odboru, a še ni konca tej povodnji. Govornik je predlagal: 1. Deželni odbor naj vodovodne projekte strogo loči v neizogibno potrebne in samo koristne; 2. Deželni odbor naj opozori županstva, da je za bližnjo prihodnost povsem brezuspešno vlagati nove prošnje.

Posl. Povše je razložil stanje raznih vodovodnih projektov in se zahvalil baronu Heinu za pospeševanje vinoreje.

Posl. Luckmann je pritrđil izvajanjem deželnega predsednika, a želel, naj vlada tudi sama pospešuje industrijo. Fiskus preganja industrijo na nečuden način. Postopanje pri obdavčenju akcijskih družeb je naravnost nelojalno. Akcijskim družbam se godi velika krivica, in postale so brezpravne in brez pomoči. Baron Hein naj poskrbi, da davčna oblastva ne bodo preganjala industrijalcev in ne bodo odganjala tistih, ki hočejo svoj kapital tu naložiti. Na ta izvajanja je na kratko odgovarjal baron Hein, ki je branil davčno oblast, repliciral pa je posl. Luckmann, ki je vzdrževal svoja očitanja.

Poslanca Žitnik in Zelen sta se bavila s Šubičevim predlogom zastran vodovodov.

Posl. Božič je omenil, da se je pred leti začelo gibanje za ustanovitev deželne zavarovalnice. Nasledek tega gibanja je ta, da je bil leta 1898. v deželnem zboru stavljen predlog, naj se ustanovi deželna zavarovalnica. Zbornica je soglasno sklenila, naj deželni odbor skliče enketo, ki naj natančno preišče vso zadevo in izvrši potrebne poizvedbe. Ta sklep je pa zaspal in čisto nič več se ne čuje o njem. V letnih poročilih ni nikjer nobene opazke, nikjer ni povedano, ali se je kaj ukrenilo ali nič, ali se je vršila enketa ali ne, ali so se poizvedbe začele in dognale ali ne. Ta molk je sumljiv toliko bolj, ker molče tudi tisti, ki so stvar sprožili in jo izrabili v politični borbi. Govornik je izjavil, da je od nekdanj pristaš deželne zavarovalnice in vsled tega vpraša, kaj da je s to zadevo. Zajedno je predlagal resolucijo, s katero se deželnemu odboru naroča, naj v prihodnjem zasedanju

zanesljivo poroča o uspehih, odnosno da stavi primerne predloge.

Posl. Povše je pojasnil, da bo stvar za rešitev zrela šele tedaj, kadar ustvari državni zbor okvirni zakon, s katerim se zagotovi deželnim zavarovalnicam monopol. Vprašanje o deželni zavarovalnici počiva zategadelj, ker je nemogoče osnovati zavarovalnico, kakeršna je bila predlagana. Taka zavarovalnica, kakeršna je bila predlagana, bi bila tekmovalen zavod, in ne bi imela življenjske moči. Material za deželno zavarovalnico je ves zbran, a dokler ne bo zakona, ki uvede prisilno zavarovanje, dotlej ni misliti na deželno zavarovalnico.

Generalno razpravo je zaključil poročevalec Lenarčič, ki je obširno reflektiral na izvajanja posameznih predgovornikov. Pozdravil je z veseljem, da je vlada začela industrijo podpirati, in da se je prejšnje sovraštvo upravnih organov zoper industrijo poglelo. Pojasnil je težave, s katerimi se ima boriti industrija zlasti v naši deželi in povdarjal potrebo pouka. Glede zavarovalnice se je izrekel za konkurenco, ker le tako se zagotovi ceneno zavarovanje. Poročevalec se je tudi pridružil zahvali, ki jo je posl. Povše izrekel deželnemu predsedniku za pospeševanje vinarstva.

V silno obširni specialni debati je govorilo jako mnogo govornikov, mej drugimi je posl. Lenarčič sprožil vprašanje glede hidrografičnega posla, na kar je deželni predsednik pojasnil, da je mej vlado in mej deželnim odborom nastal konflikt glede naloge državnega hidrotehnika, vsled česar neče deželni odbor plačati nanj spadajočega dela potrebščine. Po Lenarčičevem predlogu se bodo pogajanja nadaljevala.

Posl. Višnikar je vprašal, kako stoji z vodovodom v Jurjevcih in v Novih Lazih, na kar je poročevalec deželnega odbora pojasnil, da leži stvar pri vladi. Posl. Modic se je zavzel za vodovod v Planini.

Deželni predsednik baron Hein je naznanil, da je ministrstvo za vodovod v Postojni dovolilo prispevka 68.000 K.

Pri točki „odvajanje preplavne vode

v kotlinah v Loškem Potoku in v Strugah“ pojasnjeta na vprašanje posl. Pakiža g. deželni predsednik in deželni odbornik Povše, da so dotični načrti gotovi, da se bodo osuševalna dela kmalo pričela, in da je vlada zagotovila 50% podpore iz melioracijskega zaklada. Poslanec Povše svetuje občini Struge, da naj mala dela, kakor je mali mostiček, sama napravi in s tem namenoma osuševalna dela pospešuje. Isti poslanec odgovarja na vprašanje posl. Višnikarja, da je tudi naprava vodovodov za vasi Sušje, Slatnik, Vinice, Zapotok, Jurjevico in Breže zagotovljena, in da se dotični akti sedaj nahajajo pri poljedelskem ministrstvu. Pričakoval se je 50% državni prispevek, a ministrstvo hoče dati samo 40% in samo še krajem po Krasu 50%. Ker so se prizadete občine odločile prispevati s 35%, je sedaj naprava teh vodovodov zagotovljena in tudi podaljšanju vodovoda z Brež v Dolenje Laze ni ovire. Neutemeljene pritožbe so se zavrgle.

Poroč. Lenarčič je predlagal resolucijo, naj dež. odbor prosi vlado za izdatno zvišanje državne podpore v svrhu streljanja proti toči.

Glede uravnave vipavskih vodã bila je po posl. Božiču nasvetovana resolucija sprejeta z naslednjo vsebino: Deželnemu odboru naroča se, da se načrti za uravnavo vipavskih vodã takoj popolnijo, odnosno popravijo, ker se je pri dotičnem obhodu pokazalo, da so ti načrti v nekaterih točkah pomanjkljivi, in ker nikakor ne kaže tega zavlačevati, da tudi ti načrti neporabni postanejo, kakor vsi prejšnji. Sprejeto. Isti poslanec predlaga, naj deželni odbor pospeši zagradbo potoka Raša. Sprejeto.

Posl. Božič je predlagal končno še resolucijo, s katerima se deželnemu odboru nalaga, 1) naj ne zahteva od subvencionirane trtnice v Št. Vidu, da bi polovico skupila za cepljene trte, ki jih je s svojimi sredstvi pridelala, morala vlagati v rezervni zaklad, in 2) naj opozori cesarsko vlado, da se pri poizvedbah glede brezobrestnih posojil ne naslanja le na orožniško silo in

LISTEK.

Mali bobnar.

Povest iz burske vojne. Norveški napisal K. Janson.

Burski polk je izgubil svojega bobnarja ter je iskal družega.

Tu se je pojavila v taborišču starejša žena v žalni obleki s trinajstletnim, za njegovo starost jako majhnim dečkom ter ga je priporočila za prazno mesto.

Vojaki, ki so stali okrog nje, so se glasno zakrohotali, tudi kapitan se ni mogel vzdržati smeha. Mladenič je gledal zarudel v tla, potem pa je obrnil svoje velike modre oči v kapitana.

„Lehko ste popolnoma brez skrbi, gospod kapitan“, je dejal „bobnati znam dobro“.

Kapitan se je dobrovoljno smehljaj. „Sergeant, pojte po boben in pripeljite seboj tudi trobentača!“

Trobentač, najmanj tri vatlje dolg bradat vojak, je prišel in zaklical zasmehljivo, ko je zagledal novega tovariša: „Kaj, ti pritlikavec hočeš biti pri nas bobnar?“

„Da, in ako znate tako dobro trobiti, kakor znam jaz bobnati, potem bo polk

kmalu plesal po najini godbi“, je odgovoril deček, mej tem ko si je obesil boben okoli vratu.

Kakor hitro je imel bobenske betce v rokah, je začel z žarečimi očmi s toliko močjo in navdušenostjo bobnati, da so mu vojaki začeli izrekati glasno svoje priznanje.

Potem se je vzravnal trobentač v vsej svoji dolgosti ter je začel trobiti najlepšega izmed svojih maršev. Toda mali bobnar ga je spremljal tako izborno, da je velikani debelo gledal.

„Sprejeti hočem mladeniča“, se je obrnil kapitan k materi. „Kako se imenuje?“

„Edvard“.

„Ali bo pa mogel vztrajati na naših dolgih marših?“

Mati je zajokala.

„Mož in dva moja sina sta že padla v vojni, trije sinovi pa so še na bojišču. Ta je šesti in zadnji; ne morem ga dalje zadrževati. Pravi, da hoče in mora strani. Toda prosim vas, gospod kapitan, čuvajte nad njim in pripeljite mi ga nazaj! Sedaj sem sama — popolnoma sama!“

Ihtenje jej je zadušilo glas.

„Storil bodem, kar morem“, je dejal kapitan; „toda če bi se zgodilo najhujše,

bode padel za svojo domovino, za sveto stvar“.

„Malega Edija“, kakor so imenovali novega tamborja v taborišču, so kmalu vsi odlikovali, zlasti pa si je pridobil srce dolgega trobentača. Ako so bila pota slaba ali je bilo treba pregaziti vodo, posadil je malčka z bobnom vred na svoja pleča, a pri marših, ki so bili jako utrudljivi, ga je nosilo močtvo, menjaje se, del pota. Bledetal je, se smejal in bobnal, da je bilo veselje, in bradatim vojakom se je smejalo srce v psih, ko so gledali malega, pogumnega tovariša.

Že je zahajalo solnce za bojiščem, napojenim s krvjo, a bitka je divjala še vedno. Samo tema noči je zamogla ločiti bojevnike.

Tu in tam so se premikale svetiljke. Iskali so padle svoje tovariše. Nosila za nosili so prinašali v šator, kjer so imeli zdravniki vso noč opravka, rezali roke in noge ter obvezovali in šivali rane.

Mej onimi, ki so blodili iskaje s svojimi svetiljkami okrog, je bil tudi tri vatlje dolg trobentač. Izgubil je svojega malega tamborja in je bil vsled tega neutolažljiv.

„Ali ste videli malega Edija? Li ne veste, kje je ostal mali Edi?“ je izpraševal povsod s solzami v grlu.

Zdaj pa zdaj je prisluskuje postal, v nadi, da zasliši kje glas njegovega bobna, kajti vedel je, da Edi ne bo ostavil svojega bobna, temveč bode bobnal, dokler le more migniti z rokama.

Tam! — Ali ni bila to tiha budnica? Sedaj zopet. — To je bil Edijev boben. Klical je na pomoč.

Z dolgimi koraki je odhitel trobentač v ono smer. In vedno jasneje so doneli udarci na njegovo uho. Prihajali so iz so-teske, kjer je bila bitka divjala najhujše.

Preko mrtvih konj in ljudij, izpodr- kajoč v krvavih mlakah, je hitel proti mestu, od koder je donel glas bobna. In — ali ni bil tam mali Edi?

Sedel je naslonjen na drevesno deblo; boben je imel poleg sebe.

„Kako ti je, Edi?“ je zaklical trobentač v skrbeh.

„Ne ravno najboljšo, Gunar. Nesti me boš moral, kakor si to storil že večkrat. Obe nogi sta proč“.

In trepetaje je zapazil trobentač, da mu je odtrgal top obe nogi. Štuli sta bili obvezani z usnjatimi hlačniki.

„To je storil ta-le tam“, je rekel Edi, kazaje na mrtvega Škota, kateri je odtrgal v svoji smrti uri hlačnike in obvezal noge

vedo, marveč v prvi vrsti na trtnoušne zvedence in druge zaupanja vredne osebe, katere resolucije pa govornik ne stavi iz animoznosti proti orožništvu, do katerega ima posebno simpatijo, ker se je svoj čas baš iz tega stanu rekrutiral za precej krepka telesna straža. Sprejeto.

Razprava o deželni kulturi, dasi je trajala sila dolgo, se ni dognala v tej seji. Prihodnja seja bo v sredo, 3. julija ob 9. uri dopoldne.

Odprto pismo

ravnatelj Gustava Pirca Bohinjcem in vsem tistim, katere gre mari.

(Konec.)

Žalijo me pa surova pretenja, »da mi bo trda predla« in da me »ustrelite« (pokadlo se bo in bo mir), ker gre do take surovosti le na Vaš račun, dočim do danes Bohinjcev še nisem spoznal s te strani. V tako vrsto surovosti spada tudi imenovati kmetijsko družbo »cigansko«, ki je Vam Bohinjcem naklonila več podpor, nego je n. pr. Notranjski vsega skupaj naklonila.

Očitane, da ste mi podarili prostor, ki je zdaj vreden 10.000 K, je prav smešno, kajti leta 1897, ko sem kupil ta prostor, ki niti 1/4 orala ne meri, za 110 gld. in ki me je stal s stroški vred 300 K, ni bilo še sluha in duha o železnici, in je bil dotični, z bukovim grmičevjem zarasteni pašnik komaj polovico tistega vreden, kolikor sem jaz zanj prostovoljno dal, kajti gospodarski odsek Starefužine mi ga je celo hotel darovati, kar pa jaz nisem sprejel.

Da nisem jaz »prav nusen«, ker sem Vam preskrbel za sirarskega učitelja nekoga »lutra«, to pa mene ne briga, kajti reč je izvršil izključno deželni odbor in je sirarja izbral (kakor se kaže prav srečno) gospod državni in deželni poslanec Povše.

Iz vsega tega odprtega pisma morete Bohinjci posneti, kako premišljeno z lažjo Vas ščujejo proti meni in spominjate se, da Vas je l. 1899. znana oseba gnala k občnemu zboru kmetijske družbe z bojnim klicem: Pirca proč! V tem pismu sem Vam že povedal, kako delajo izključno z lažmi proti meni, ker se jim ne posreči, kaj takega proti meni najti, kar bi v obeh najpriprostejšega kmeta držalo, zato so zlasti takrat ob občnem zboru lagali, in »katoliška« lista »Slovenec« in »Domoljub« sta si kar sproti izmišljevala najgrozovitejša laži. Dobro je, če Vam te laži od novega pokličem v spomin, oziroma navajam, ker jih večina od Vas še ne pozna ali pa ni imela prilike jih za laži spoznati, ker so bile šele zadnji čas od sodnije in državnega zbora za laži spoznane.

»Slovenec« in »Domoljub« sta takrat pisala:

1. »Kmetijska družba oziroma Pirca ne zna Tomasove žindre kupiti, preplačala jo je, kajti »Gosp. zveza« jo je veliko ceneje kupila.«

svojega sovražnika, da bi ga obvaroval izkrvavljenja.

Oprezno, kakor mati otroka, je dvignil trobentač dečka, po licih pa mu je polzela solza za solzo.

Edi je videl to.

»Čemu pa jočeš, Gunar? Ne pozabi bobna. Brez bobna ne smem priti v taborišče.«

Gunar mu je ustregel, položil je malega varno v travo ter si zavezal boben okrog života. Potem je posadil Edija na boben, tako da je počivala glava na njegovih plečih.

»Kako si dober!« je dejal mali. »Še marsikaterikrat pojdeva skupaj v vojno. Ali se spominjaš še »Okopnega marša«?«

In začel ga je peti s slabotnim glasom ter skušal s prsti udarjati takt po telečji koži.

»Gunar,« je šepetal potem, »pozdravi mi mater... Bog zna, jeli pojdeva jutri zopet v bitko?«

Zadnje besede so zamrle na njegovih ustnih, glava je s težo zdrknila na ramo Gunarjevo, kateri je stopal s svojim bremenom previdno preko mrtvih, drevesnih obrunkov in kamenja proti svojemu taborišču.

Ko je prišel tja, Edi ni bil več mej živimi. Mrtev je sedel na svojem bobnu.

Ta trditev je bila popolnoma zlagana, kajti dognalo se je, da jo je »Gosp. zveza« kupila po 3 gld. 15 kr., jaz sem jo pa kupil za 2 gld. 88 kr., tedaj za 27 kr. ceneje.

2. Lagalo se je, da kmetijska družba s predrago žindro odira kmete.

Tudi v tem slučaju se je dognalo, da je bila cena pri družbi prava, dočim so jo pri »Gosp. zvezi« za 41 kr. ceneje prodajali, kot jih je stala, samo da bi mogli z obrekovanjem kmete naščuvati pri volitvi v kmetijsko družbo proti takratnemu odboru, češ, glejte kako Vas odirajo! Ta trditev je bila kar naravnost iz trte zvita laž.

3. Namigivali so, da je družba zaslužila pri žindri nad 6000 K in prav hinavsko izpraševali mene, kam je ta denar prešel.

Tudi to je bila čisto navadna spremislekom izgovorjena gola laž, ki je imela namen družbo in mene blatiti, kajti tudi o tej zadevi je ta laž sodnijsko dognana.

Vse te reči je dr. Susteršič sam priznal za neresnične in je on sam »Slovenca« in »Domoljuba« na laž postavil, ktera lista sta si te stvari brez vsake podlage (?) sama izmislila.

4. Lagali so, da pri »Gosp. zvezi« niso sleparili kmete s 16 odstotno žindro, ktero so kot 32 kr. manj vredno prodajali za 18 odstotno.

»Domoljub« je še pred kratkim lagal, da kmetijska družba ne preskrbljuje svojim članom drugega, nego nekaj umetnih gnojil, ktera laž je nekak vrhunec vseh laži, kajti gg. okolu tega lista in vsak količkaj izobražen kmet, ki bere »Kmetovalca« (in teh je veliko) vedo, da kmet. družba oddaja svojim udom skoraj vse gospodarske potrebščine in sicer nad 30. Vidite kmetje, ti gospodje lažejo, celo o rečeh, o kterih vedo, da so splošno znane, češ, kmet sme samo to verjeti, kar ni pisano.

6. Ko je ta »poštena« (?) gospoda spoznala, da so se z lažmi preveč zapredli, jeli so kmetijski družbi in meni očitati njim predbacivane goljufije in pisali so, da je družba goljufala, ktero očitane sem jim precej zagovoril. Najbolj žalostno pri tej stvari je pa dejstvo, da je sleparsko zavite podatke o tej reči izdal uradnik c. kr. kmetijske družbe, ki je le po moji dobroti prišel do kruha pri družbi in se iz hvaležnosti potem prodal tem časnikarskim poštenjakom (?).

7. Krono vsem lažem so pa postavili, ko jim je bila enkrat sapa popolnoma zaprta, da so trdili, da je bila v njih listih cela reč že pojasnena, kajti niti enkrat ti hinavci še niso do sedaj teh laži preklicali in svoje bralce o resnici poučili, dasi ne le vsak količkaj izobražen Kranjec pozna danes celo resnico, temveč celo vse izobraženo avstrijsko občinstvo.

S tem pismom hotel sem Vam dati sredstva na roko, da spoznate, ali sme »Slovenec« ali kateri drugi njemu podobni list, meni očitati kako nerednost, ter me šteti med liberalne lopove, hinavce, ki skušajo uničiti našega kmeta in ki znajo bolj lagati nego kleti.

Vas Bohinjce in vse druge, ki gre ta reč kaj mar, Vas paprosim, premislite sami, kje Vam je iskati največje lopove, lažnike in hinavce na Kranjskem!

V Ljubljani, dne 27. junija 1901.

Gustav Pirca,

ravnatelj c. kr. kmetijske družbe kranjske.

V Ljubljani, 2. julija.
Optimistične misli.

Nemško-nacionalni listi, na čelu jim Wolfova »Ostdeutsche Rundschau«, besné radi vesokolskega shoda v Pragi. Pobratimstvo, sloga in ljubezen med Sokoli skoro vseh slovanskih narodov zbuja Nemoem jako neprijetne čute ter jih vznemirja opravičeno. Zato pa skušajo sijaj teh slavnostij zmanjšati z različnimi lažmi in z denunciacijami. Tako piše Wolf, da so porabili Pražani iste slavoloke za pozdrav Sokolov, katere so rabili za pozdrav cesarja. »Politik« zavrača to nesramno laž z ogorčenostjo. Vzlic vsemu pa se je nadejati, da vesokolski shod tudi na politiko avstrijskih Slovanov ne ostane brez upliva. Sokoli so se med seboj pogovorili odkrito-

arčno in brez fraz ter si jasno razložili svoje domače razmere. Clara pacta, boni amici. Slovanska vzajemnost se je torej vsekakor iznova utrdila. Na shodu, med Sokoli je bilo mnogo odličnih in veljavnih politikov, ki so sklenili ožje zveze in prijateljstvo, ki ne ostane brez sadu za posamezne narode. V tem smislu se izražajo vsi slovanski listi. Peterburško časopisje goji posebno optimistične nade. Spominjaje se zadnjih dogodkov v Avstriji in osobito potovanja cesarja v Prago, trdi, da je imelo to potovanje — demonstrativen namen proti pangermanskemu gibanju in to v svrhu, da potolaži Čeha. Zasluge za to potovanje ima baje nadvojvoda prestolonaslednik, ki je odločen nasprotnik Pangermanov in prusaške agitacije »Proč od Rima«. »Novoe Vremja« piše: Avstrija stoji na pragu novega političnega življenja. Ne le v notranji, nego tudi v zunanji politiki se kažejo novi zdravi in krepki vplivi. Že davno bi bili morali v Avstriji izpoznati nevarnost pangermanskega gibanja, ako bi imeli dalekogledne in močne politike. Sedaj šele je našel cesar tega politika z močno roko v Franu Ferdinandu, ki je odločen, izvojevati boj proti vsenemški agitaciji z vsemi sredstvi. Te misli so vsekakor jako optimistične. Gotovo je, da si pomorejo Slovani le sami, če bodo složni in trdni. Naj bi k temu bistveno pripomogel tudi vesokolski shod v Pragi!

Afera Ugron.

Posl. Gabrijel Ugron spada med tiste ljudi, katere treba vedno iznova pobijati, a se pobiti ne dajo. Velika popularnost tega politika med narodom in mladino je že dolgo trn v peti vladajoče koterije. Sedaj ga je hotela uničiti s tem, da je naročila pri Rimlerju brošuro, v kateri se dokazuje, da je nameraval Ugron s francoskim denarjem uničiti sedanjo trozvezo, ali mesto te osnovati drugo, v kateri bi bili tudi Rusija in Francija. Radi tega se je začelo velikansko preganjanje Ugrona. Tega hrupnega pobijanja Ugrona se je udeležil tudi posl. Fr. Košut, sijajno plačani agent za gasilnice, ulogo rablja pa je prevzel posl. Garary, ki se je pisal nekaj Bettelheim. Ugron je odgovoril odločno in srečno. Povedal je, da je bil prijatelj Francije že davno, da je bil l. 1870. član francoskega generalnega štaba. Ako trdi Garary, da se je Ugron pregrešil proti življenjskim interesom Ogrske, potem se mora vprašati, komu Ugronovo prijateljstvo s Francozi kaj škoduje? Med Madjari ne živé Francozi, ki bi zatirali madjarski narod in jezik. Zgodovina pa uči, da je bilo prijateljstvo Francije narodom na korist. Zjedinjene države so si s pomočjo Francije priborile neodvisnost, Italija se je zjediniła s pomočjo francoskega orožja in denarja, a ni ga naroda, katerega bi bili osvobodili Nemci s svojim denarjem in orožjem. In Ugron se je skliceval na narod, ki takisto ne ljubi Nemcev ter vprašal: Ali se pri nas ne sme misliti drugače kot oficialni politiki? Če bi imeli tu opozicionalno stranko, bi Nemčija ne postopala tako lahkomišelnost z našimi gospodarskimi interesi. Nemčija nas izkorišča povsod, to čuti vsakdo, a ta čut se mora uničiti, tako žele oficialni krogi. V opoziciji naj ni nobene misleče glave, samo da si vladna koterija osvoji vso deželo. Ugronu je prirejela opozicija, zlasti pa galerija, na kateri so bili akademiki, burne ovacije, da je morala (?) nastopiti policija. Vsekakor greh Ugronov ni neodpustljiv, njegovo prijateljstvo do Francije in Rusije pa ga dela celo simpatičnega.

Vojna v Južni Afriki.

Dne 27. junija se je vršil pri Farkastadu med Angleži in 150 Buri 4 ure trajajoč boj. Buri so se umaknili proti severu. Dne 26. junija zjutraj pa je okoli 100 Burrov napadlo postajo Biesjesport, južno Victoria-Westa, oplenilo skladišča ter pregnalo straže. Železnico je stražil polkovnik Scott, katerega so napadli Buri pri Honeyestkloofu. Kitchener pa je poročal 29. junija iz Pretorije: Buri so zgrabili 20. junija ponoči pri Bugspruitu dvojce ob Delagoa-železnici ležeči stražnici. Pregnal jih je oklopni vlak. 4 Buri so obležali mrtvi na mestu, druge mrtvece, baje 20, so vzeli Buri seboj. Angleži so zaplenili 23 konj in več vozov, a izgubili 4 ranjence ter 25 mož, ki so se Burrom udali. Pismo generala Smeetsa ali Smutsa so objavili tudi nekateri nemški in slovanški časopisi (gl. »Politik« 30. junija). Ker je preobširno, moremo podati le konec: Vidim, da vzbujajo vnanjih časopisih sen-

zacija poročila, kako se ravna z ženami in otroci. Toda ko bi si moglo inozemstvo predstaviti le stoti del tega, kar se godi v republikah, dvignilo bi vse kristjanstvo strašen klic k nebu radi tega barbarstva. Ta vojna napram ženstvu in otrokom, ki se ne morejo braniti, požiganje stanovanj ter celih vasij, to je proti ljudskemu pravu. Lord Roberts se sklicuje v svoji proklamaciji na Guerillsko vojno, ki ga opravičuje, v teh dejanjih. Toda mi nismo roparji ali hudodelci, temveč postavno priznani kombatanti, in kot taki se lahko sklicujemo na ljudsko pravo in na konvencije, katere so podpisali Angleži. Moje juridične študije mi omogočijo, da to prav tako lahko razsojam, kakor juristi, s pomočjo katerih je bila sestavljena angleška proklamacija. Barbarško nastopanje Angležev je storilo to dobro, da so izpoznali Buri, kaj je njih dolžnost ter prezirajo svoje sekundarne interese. Sedaj nimajo ničesar; nekateri so celo izgubili ženo in otroke. Sedaj šele, pod jarmom, čutijo, koliko je vredna njih svoboda. Ognjevito branijo svoje najdražje ter se trudijo, da bi osvobodili svoje sužnjosti, svoje kolonijalne brate, kateri sedijo radi njih svobode v ječi, težkih vezij ter pridobili vsej Južni Afriki mir, kateri je vreden velikanskih žrtev krvi in solz, ki so se prelele v tej vojni.

Občinski svet ljubljanski.

V Ljubljani, 1. julija.

Sinoči je imel občinski svet izredno sejo, da sklepa glede nakupa sveta za Miklošičevo cesto.

Sejo je otvoril župan Hribar, ki pa je potem predsedstvo prepustil podžupanu dr. vitezu Bleiweisu, ker je o rečeni zadevi sam poročal. Z ozirom na to, da je odposlane justičnega ministrstva sekojski svetnik dr. Resch čakal v Ljubljani na uspeh posvetovanja, je občinski svet priznal nujnost te zadeve. Župan je v svojem poročilu opozoril, da se je občina zavezala, sezidati kanal od justičnega poslopja, čim bo to poslopje dograjeno. Izkazalo se je pa, da se voda ne more odtakati, in da bo voda zlasti v jeseni ob deževju zastajala. Stavbnemu vodstvu je na tem, da se kolikor prej mogoče zgradi kanal, toda občina ne more misliti na kanal, dokler ni dotični svet njegova last. Od gg. dr. Ahačiča in Pavločiča je občina že kupila svet, od g. Bamberga in gospe Piklove pa še ne. Ker je občina plačala g. Pavločiču svet po 10 gold. □m, je tako ceno ponudila tudi g. Bambergu in gospe Piklovi, ki pa sta ponudbo odklonila. Nasvet, naj se g. Bambergu plača 18.000 gld. za svet in z ozirom na to, da svoje tiskarske obrti ne bo mogel razširiti, ako svet odstoji, je bil od občinskega sveta odklonjen, in je sedaj vlada dovolila razlastitveno postopanje. Ker je naprava kanala nujna, je ministrski zastopnik nasvetoval, naj se še jedenkrat poskusi poravnava z g. Bambergom. Župan se je pogajal in g. Bamberg se je vdal v toliko, da zahteva za svet 21.000 gold. Na drugi strani pa je erar obljubil prispevati za nakup sveta 5000 gld., tako da bi prišlo na občino 16.000 gld., le za 2000 gld. več, kakor je sama ponujala. Župan je predlagal, naj se kupi Bambergov svet za 21.000 gld., ako da justični erar 5000 gld. prispevka, glede Piklovega sveta pa naj se nadaljuje razlastitveno postopanje. Po kratkem razgovoru je bil predlog soglasno sprejet.

Koncem seje je obč. svet. Turk interperiral radi redarstvenega nadzorstva na prostoru, kjer se ob semanjih dneh prepejljavajo konji, na kar je župan rekel, da bo preskrbel kar treba. S tem je bila seja končana.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. julija.

— Osebnosti. Deželnovladni tajnik g. Viljem Haas v Ljubljani je dobil naslov in značaj okrajnega glavarja. — Višji okr. komisar in vodja glavarstva v Čnomlju g. Viktor Parma ter deželnovladni tajnik in vodja glavarstva v Logatcu g. Ivan Tekavčič sta imenovana za okrajna glavarja. — Okr. komisar gosp. dr. Robert Praxmarer je imenovan deželnovladnim tajnikom. — Zdravnik gosp. Josip Tičar je vstopil kot volonter v dež. bolnico v Ljubljani.

— Odlikovanje. Gosp. Josip Proházk a, učitelj »Glasbene Matice« v Ljub-

ljani dobil je za svojo najnovejšo kompozicijo, veliki „Trio za klavir, gosli in violoncelo“ pri konkursu, kateri je razpisala „Češka družba za komorno glasbo“ darila 400 kron. Priznana je bilo, da njegova kompozicija je iste vrednosti kakor sonata za klavir g. V. Novaka, najgenijalnejšega skladatelja mlade generacije čeških kompozitorov, kateri je tudi konkuriral. Čestitam!

— Iz Kranja piše prijatelj našemu listu: Letos torej ne bomo več volili v naši mestni zastop, kakor so dan na dan naši klerikalni „možakarji“ svojim, sicer maloštevilnim pristašem trobili na uho, kajti duhovito sestavljeni rekurs zoper zadnje volitve je odbit in naši klerikalni petelinji so za jedno blamažo bogateji. Uverjeni smo, da so se tisti volilci, katerim so pred volitvami obljubovali zlate gradove, večinoma prepričani že zdaj, kako nesramno so jih sleparili. Tako so nekega obrtnika, ki je poprej vedno na naši strani stal, z obljubami, koliko dela mu bodo preskrbeli, toliko časa nadlegovali, da so ga res na limanice ujeli. In zdaj? Ničče se ne zmeni za dane mu obljube; nasprotno, svoja dela ne izroče temu narodnemu obrtniku, domačinu, temveč ptujcu, privandranemu Lahu. Tako so tudi drugi volilci že izprevideli, da je klerikalna sodrga povsod jednaka, da so tudi klerikalci našega mesta pravi „poštenjaki“. Prav tako! Sicer bodo pa vrste naših klerikalnih petelinov v par letih zelo redke postale; že zdaj je prav hudo ropotalo; za nekaj časa se je nekod preteča nevihta sicer pregnala, a morebiti kmalo vrne se zopet, in strela bo vdarila tako, da ne bo mogoče več gasiti.

— Občinske volitve v Trebelnem. Piše se nam s Trebelnega, da se bodo tam 18. julija vršile dopolnilne volitve v občinski odbor, kajti trije odborniki so bili izključeni iz občinskega sveta, štirje pa so se sami odpovedali. Znamenito je, da so izključeni trije odborniki bili voljeni po samih klerikalcih; zato se klerikalci seveda jeze, da je morala ta njih garda zapustiti občinski odbor. Posebno neki Franc Seban, zagrižen klerikalec, je vse strune napel, da bi ostal v odboru, a vsi njegovi in njegovih prijateljev naporu mu niso ničesar pomagali.

— Vsesokolska slavnost v Pragi. Na vse zgodaj drugega slavnostnega dneva v soboto (praznik sv. Petra) je bilo že živahno gibanje na telovadišči, komaj da se je dobro zdanilo. Delale so se priprave za tekmovalno telovadbo, ki se je pričela ob 6. uri. Tekmovanja so se udeležili tudi francoski gimnasti z dvema četama, poljski in bulgarski Sokoli, in slovenski Sokoli ljubljanski, slednji z jedno vrsto. Nastopili so slovenski Sokoli častno in z uspehom. Potem so se vršile skušnje za populudansko veliko telovadbo. Ob 11. uri so se zbrali zastopniki vsega v Pragi zbranega Sokolstva na Olšanskem pokopališču, kjer počivata očeta češkega Sokolstva Jindřich Fügner in dr. Miroslav Tyrš, da položijo vence in cvetje na grob nepozabnih dveh mož. Mej petjem pevskega zbora praškega „Sokola“ in raznimi govori zastopnikov vseh sokolskih društev se je ob navzočnosti mnogobrojnega občinstva izvršila ta ginljiva ovacija ustanoviteljema češkega Sokolstva, ki se razvija čimdalje krepkeje ne le v Čehih, nego po vsem slovanskem svetu. O tem je najlepši dokaz ravno minula slavnost, ki je izdaleka nadkrilila vse svoje prednice v vsakem oziru. Velika javna telovadba, ki se je vršila popoldne od polu 6. ure naprej, je bila pravi triumf za češko Sokolstvo, za njega vzorno in žilavo vstrajnost in železno disciplino. Šest tisoč Sokolov izvajalo je proste vaje kakor jeden mož. Nobeden stroj ne more funkcionirati točneje nego te mase. Če je bilo občinstvo že očarano ob impozantnem nastopu dveh oddelkov telovadcev, vsak po 3000 mož, se ni moglo prečuditi pozneje eksaktnosti, s katero so se izvajale posamezne primeroma težke vaje. Pri prostih vajah, za katere je izdelal načrt brat Jos. Klenka, je vodil nastop br. dr. Jindřich Vaniček, vaje same pa sta vodila br. Bilek (severni oddelek) in br. Klenka (južni oddelek). Kakor s črtalom narisane so stale dolge vrste telovadcev, vse je bilo očarujoče delo reda in harmonije, da občinstvo ni moglo dosti glasno izražati svojega priznavanja že ob nastopu in začetku vaj, ki so poleg točnosti kazale tudi veliko eleganco. Bila je to velelepa

paradna številka, triumf jedne volje nad tisoči. Da je občinstvo navdušeno izražalo svojo zadovoljnost, ko je odhajala vojska Sokolov, ni treba poudarjati. Svirale so skupaj tri godbe pod vodstvom kapelnika Macaka iz Sredca. Za njimi je nastopil sokolski „dorost“ (naraščaj), kakih 1600 nadpolnih mladičev od 6—14 in od 14—18 let v ličnih svojih posebnih krojih pod vodstvom br. Fajfarja. Ti mali Sokolčki so takoj pridobili srca občinstva. Kakor krepki Sokoli v moški sili 20—35 let, ki so izvajali poprej proste vaje, tako so tudi ti mladiči v vajah s kiji in na orodjih dali občinstvu dokaz o izborni šoli in o vzorni izvežbanosti njihovih učiteljev. Prvikrat pri sokolskih shodih so letos nastopile telovadke v impozantnem številu nad 900 v lični svoji temnomodri telovadski opravi. Posebno na njih je bilo občinstvo radovedno in so živo odobravanje vzbujale vaje s kiji, katere so izvajale prav elegantno, istotako tudi vaje na orodjih. Konec javne telovadbe je bilo nastopanje gostov in so se skazali Francozi (16 gimnastov) mojstre prve vrste v vajah z batoni (palicami), kakor tudi na orodjih, da so jih Čehi kar občudovali. Poljaki pa so dosegli specialen uspeh z vajami s sulicami, ki jih je izvajalo 80 Sokolov pod vodstvom načelnika krakovskega „Sokola“, Ručinskega. Bil je že mrak, ko je ogromna masa gledalcev začela zapuščati telovadišče, ki je bilo navzlic svoji obsežnosti natlačeno polno. Dolžina njegova znaša 167 metrov, širjva 105 metrov in prostora je bilo za 35 000 gledalcev, zgradba pa je veljala 60.000 K. Drugega dneva program je zaključila ljudska veselica na razstavnem prostoru, francoskim gostom na čast pa je priredilo mesto Praga banket v hotelu pri „črnem konju“, kjer je stanovalo odposlanstvo mesta Pariza. Da se je z navdušenimi govori ukrepjalo češko-francosko pobratimstvo, ni treba posebej poudarjati, drugod pa so se bratili Sokoli z vseh pokrajin slovanskega sveta v neprisiljni prosti zabavi. —i.

— Za letošnji izlet Čehov med Slovence čitamo v češkem kolesarskem listu „Cyklista“ z dne 14. t. m. sledeči poziv: Češkimi kolesarjem! Z bojaznijo in dvomom, da li se posreči, odločila se je bila naša „Jednota“ l. 1896. za svoj prvi izlet v prijateljsko Moravo. Znameniti uspeh tega prvega poskusa, okolnost, da je ČUJV. takrat tudi izpolnila svojo narodno dolžnost, hvaležnost vsega češkega kolesarstva za veliki športni in turistični užitek, hrepenenje vseh takratnih udeležnikov, da bi iznova nastopili skupno potovanje od mesta do mesta, od vasi do vasi, po plodnem polju, šumečih gozdovih in veličastnih gorah naše domovine, je položila trden temelj in pripravila tla nadaljnjim izletom naše „Jednote“. Slavna tradicija prvega izleta je povzročila tudi uspeh izleta po severovzhodnem in vzhodnem Češkem, je zvalila legije čeških kolesarjev na izlet po južnozahodnem Češkem, jih je navdušila za ponovni poset sesterske Morave in gnala naše kolesarje tja pod strme Tatre, kjer deluje in se bojuje naš dobri slovaški narod. — Minulo leto je bilo leto odpohitka, privedili smo le kratek, a prekrasen izlet na Krkonoše — utegnili smo torej zbrati svoje moči, da se čili in čvrsti lotimo tega velikolepsta izleta, kakor je letošnji izlet „Češkí Ustřední Jednoty Velocipedistů“ med Slovence. Ta izlet vspeja v sebi v zvišeni meri vse krasne strani naših prejšnjih izletov. Pokrajine, koder bomo potovali, so pravi biseri alpske scenerije, ki bodo gotovo navdušile vsakogar, ki ima oči za prirodno lepoto. Z narodnega stališča pa bomo izvrševali dvojno nalogo. Prvikrat bodo posetili zastopniki čeških kolesarjev, pod vodstvom naše „Jednote“ dunajske brate na njih lastnih tleh na Dunaju, nesoč jim pozdrav iz domovine h kratu s zagotovljenjem iskrenih simpatij, s katerimi sledimo njihovim težnjam, prvokrat bo Č. U. J. V. in njeni varovanci gosti „Zveze češkoslovanskih kolesarskih in športnih društev na Nižjeavstrijskem“, prvokrat se bodo videli ti, ki se že davno ljubijo z bratsko ljubeznijo, dasi se osebno še ne poznajo. Od dunajskih bratov pohitimo med Slovence, k temu simpatičnemu narodu slovanskemu, s katerimi hočemo tudi mi češki kolesarji, po krasnem vzgledu naših Sokolov in delujoči v duhu naših narodnih voditeljev, skleniti iskreno prijateljstvo, čegar manifestacija v beli Ljubljani bo dostojna spotoza vsega izleta. Češko kolesarstvo, ki je letos v reorganizovani „Jednoti“ začela novo

dobo, bo gotovo pokazalo, da je zmožno številne in dostojne reprezentacije, da ima smisel za najkrasnejšo stran našega športa — za turistike, in bo prišlo izjaviti, da umeva narodno nalogo „Jednote“, katero bo z dejanjem podpiralo tam, kjer se ima „Jednota“ izkazati kot največjo in najmočnejšo slovansko zvezo v tej državi. Trdno smo prepričani, da ta naš poziv ne ostane brez odziva. Češki kolesarji, ki vam je največja radost potovati na urnem kolesu, vi, ki se vam srce širi v objetu veličastne gorske prirode, vi, ki čutite s svojimi brati, vi vsi imejte za geslo: „Slovanske alpe in bratje Slovenci“. — Za odbor „Češkí Ustřední Jednoty Velocipedistů“. — A. Klimeš, predsednik. M. U. dr. F. Kulhavy, podpredsednik. M. U. C. V. Heinz, tajnik.

— Za pogorelce vasi Mraševo je cesar iz svoje blagajne daroval 2000 kron.

— „Glasbena Matica“ naznanja svojim članom, da izda za društveni leti 1900/1901 in 1901/1902 kot premijo svojim članom v dveh delih celo slovensko opero Antona Foersterja „Gorenjski slavček“ v klavirski upravi s popolnim tekatom in sceničnimi opazkami. Prvi del opere se že tiska in se bo članom tekom letošnjega poletja razposlal.

— Fotograf A. Vengar iz Radovljice naznanja, da so slike skupine zborovanja „Zavez“ jugoslovanskih učiteljskih društev na Bledu dne 26. maja 1901 dovršene. Velikost slike na elegantnem Passportu je 43:55 cm. Cena 4 K brez Pasp. 3 K, pošlje jo tudi na ogled proti povrnitvi stroškov.

— Izseljevanje v Ameriko. Meseca junija t. l. je odpotovalo z ljubljanskega južnega kolodvora v Ameriko 197 oseb. Zaradi nameravanega izseljenja pred izpolnitvijo vojaške dolžnosti je bilo aretovanih 6 oseb. Tudi je bil jeden agent za izseljenje prijet.

— Na včerajšnji semenj je bilo prignanih 1126 volov in konj; 309 krav in 104 telet. Skupaj 1539 glav. — Kupčija bila živahna, ker so prišli kupci z Morave in s Koroškega.

— Kravo je zagovarjal. Včeraj je v Špitalskih ulicah opešala krava in se vlegla na tla. Spravili so jo naprej šele, ko so ji dali piti rujnega vinca. Toda krava je dobila premalo merco vina in na Dunajski cesti se je spet vlegla na cesto in ni hotela iti več naprej. Neki veščak je rekel obupanemu kmetiču, naj kravi kaj na uho zašepče in krava bode šla naprej. In res, kmetič je prizdignil kravi uho in ji nekaj skrivnostnega zašepetal. Krava se je vzdignila in šla naprej. Vskokrat, kadar je obstala, jo je kmet prijel za uho in ji spet nekaj povedal, in ona je spet šla naprej. Tako sta prišla srečno domov pod Šmarno goro, ne da bi bilo treba kmetu dati kravi za vino.

— Tatvina. V noči od 1. na 2. t. m. vtihotapil se je neznan tat skozi okno v kuhinjo gostilničarke Rozalije Kregarjeve na sv. Martina cesti št. 36 in je ukradel iz shrambe več prašičjega mesa, salame, špeha in kruha. Na lici mesta je pustil dva vetriha.

— Hranilnično knjižico kranjske hranilnice in 140 kron je našel danes opoludne šolski učenec Viljem Leben in je oddal najdene reči pri magistratu. Na knjižici je vložnih 1000 kron.

— Svojega mojstra pretepel je pekovski pomočnik V. A. Dal mu je zaušnico in se izrazil, da mora popred jednega ubiti, potem bode pa sam sebe usmrtil. Vročekrvnega pomočnika so dali v hladilnico.

— Aretovanje. Policija je zaprla mizarskega pomočnika I. R. iz Kamnika, ker je na južnem kolodvoru ukradel strojevođji Ivanu Negerju iz Bistre nakupljeno blago. Tat je imel na sebi tri srajce in dvoje spodnjih hlač.

— Vrečo ovsa so našli v peričnih barakah v Pristavskih ulicah. Oves je najbrže ukraden.

— Aretovanje. Mestna policija je zaprla znanega tata Antona Gradišarja iz Ljubljane, ker je na sumu, da je v Trbovljah ukradel zidarju Mihaelu Polaku 40 K.

— Popravek. V včerajšnjem „Slov. Narodu“ v objavljenem „Poslanem“, se je vrnila neljuba pomota. Mesto „červno od kluba „Sloven“ ali „Sokol“,“ se mora glagoliti „červno me od kluba „Sloven“ ali „Sokol“.

* Blazen morilec. Iz Berna poročajo, da je bil te dni obsojen v dosmrtno ječo Kristijan Binggeli, sin bogatega kmeta v Aeckenmattu. Umoril je brez povoda lani štiri osebe zapored. Najprej je zvalil 5letnega svojega sinka v gozd, mu pokazal neko sliko ter ga med tem ustrelil. Potem je poklical ženo iz hiše ter jo ustrelil. V kuhinji je ustrelil svojo svakinjo, nato pa še lastno mater. Ko je postrelil vse, je zaklenil hišo in pobegnil. V Burgdorffu pa je zapisal v knjigo hotela svoje pravo ime. Tako so dobili morilca izlahka. Ker v bernskem kantonu nimajo smrtne kazni, je bil Binggeli obsojen v ječo do smrti, dasi spada v blaznico.

* Dnevnik beračice. V Londonu so zaprli te dni 38letno odgojiteljico Alice Mary Hunt, ker je beračila. Pri preiskavi so našli več knjig, v katere si je zapisovala dogodljaje vsakega dne. Iz teh dnevnikov je razvidno, da je že več let beračila. Potovala je z brzovlakom po vsej deželi ter si je izprosila in tudi dobila od bogatih ljudi velika darila. Zlasti od mnogih plemenitaških dam in od dveh škofov je dobila jako veliko. Sodnik je dejal, da si ni možno misliti bolj premišljeno izvedenega beračenja, kot je bil to. Hunt je obsojena na mesec ječe.

* Poštni parnik „Kensington“ „Red Star linije“ v Antverpah je 26. junija srečno dospel v New York. Parnik „Nederland“ iste družbe pa je dospel 26. junija v Filadelfijo.

Književnost.

— „Zvonček“. List s podobami za slovensko mladino. V 7. številki je tale vsebina: Poletni večer. Zložil Ivo Danič. — Vrabček in lastovka. Zložila Vida. — Naročilo. Zložil A. Rapè. — Birmanec. Spisal Radivoj. — Ah, kako rad... Zložil Fr. Žgur. — Kako je Mencejev Matijček prvokrat pušil. Spisal Fr. G. P. — Pesem o angelčku. — Dobro pa slabo. Ruska narodna. Priobčil Brinjos. — Pripluli čez noč so... Zložil Fr. Žgur. — Anka in Zinka. Spisal Leon Poljak. — Priloga „Zvončku“: Lev. Opisal Kramarjev. — Siničica, siničica... Zložil Fr. Žgur. — Pouk in zabava. — Slike: Mencejev Matijček in Nežika. — Lev in levinja. — Angelček. — Anka in Zinka. — „Zvonček“ starišem in mladini prav toplo priporočamo!

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 2. julija. Cesar je danes odpotoval v letovišče v Ischl, kjer ostane do konca meseca avgusta.

Dunaj 2. julija. „Wiener Zeitung“ prijavlja sankcionirani zakon o deveturnem delavniku v premogokopih. Ob enem javlja, da je dobil dvorni svetnik v poljedelskem ministrstvu Friderik Zechner mali križec reda sv. Štefana.

Dunaj 2. julija. Danes se vrši v X. okraju dopolnilna volitev v deželni zbor na mesto umrlega dr. Schlesingerja. Socialni demokratji kandidirajo dr. Adlerja, kršč. socialisti pa renegata Rysaveka. Boj je nečuvno ljut. Na volišču so vsi voditelji obeh strank, samo Lueger se ni upal blizu. Do opoldne je bilo oddanih 3400 glasov. Uradniki in uslužbenci železnic in tramvaja so glasovali za Adlerja. Volitev se nadaljuje do petih popoldne.

Praga 2. julija. V današnji seji dež. zbora je grof Buquoi utemeljal svoj predlog glede premembe deželnozbornskega volilnega reda v veleposestniški kuriji.

Praga 2. julija. Francoski udeležniki vsesokolske slavnosti so se danes poslovili od Prage na banketu, na katerem sta mej drugim govorila tudi Rieger in Herold. Francoski gostje so povdarjali, da je v Evropi le troje mest, kjer vlada resnično narodno življenje, to so Pariz, Praga in Moskva.

Pariz 2. julija. Danes prijavlja uradni list zakon zoper cerkvene kongregacije in dotično izvršilno naredbo. V poslanski zbornici je Allemane včeraj zahteval, naj se takoj razpuste vsi redovi in konfiscira njih imetje, a vlada se je izrekla proti temu in je zbornica nujnost odklonila. Razni redovi se že pripravljajo, da zapuste Francijo.

Darila.

Upravništvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda. Vesela družba pri odhodu iz Ljubljane nabrala v gostilni „Miramar“ 2 K 30 vin. — Živeli!

Zahvala.

Visokorodna gospoda Hugon Noot, predsednik upravnega sveta kranjske obrtne družbe in veleobrtnik na Dunaju, ter Karel Lučkman, generalni vodja kranjske obrtne družbe in deželni poslanec na Jesenicah, sta izvolila pokloniti jese- niški občini v dobrodelne namene znatna zneska po 1000 K.

Podpisanemu mi je prijetna dolžnost v imenu jese niške občine imenovana p. n. gospoda najtopeje zahvaliti za ta veledušna darova.

Občinski urad na Jesenicah,
dne 30. junija 1901.

Josip Klinar,
župan.

(1390)

Tinktura zoper kurja očesa

gotovo najboljšo sredstvo
za hitro odpravo kurjih oces, trde kože itd.
Stekleničica z rabilnim navodom 25 kr.
Dobiva se v (27-26)
deželni lekarni „pri Mariji Pomagaj“
M. Leustek-a v Ljubljani.

Se dobiva povsod!

neobhodno potrebna zobna Crème
vzdržuje zobe čiste, bele in zdrave.

Umrli so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

Dne 25. junija: Jakob Habič, dninar, 64 let, otrpnjenca srca. — Fran Burkelc, dninar, 48 let, pljučnica.

Dne 26. junija: Rudolf Plevel, delavčev sin, 3 leta, jetika.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m. Srednji srčni tlak 738,0 mm.

Julij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C.	Vetrovi	Nebo	Mokri- na v 24 urah
1.	8. zvečer	729,1	21,0	sr. jzohod	jasno	
2.	7. zjutraj	729,8	17,8	sl. vzhod	jasno	
3.	2. popol.	729,5	27,4	sr. jug	del. oblač.	0,4 mm.

Srednja včerašnja temperatura 21,7°, nor- male: 19,1°.

Dunajska borza

dne 2. julija 1901.

Skupni državni dolg v notah	89—
Skupni državni dolg v srebru	88,95
Avstrijska zlata renta	117,95
Avstrijska krona renta 4%	85,85
Ogrska zlata renta 4%	118—
Ogrska krona renta 4%	93,15
Avstro-ogrski bančne delnice	1662—
Kreditne delnice	641—
London vista	639,52
Nemški državni bankovci za 100 mark.	117,37
20 mark	23,48
20 frankov	19,02
Italijanski bankovci	90,90
C. kr. cekini	11,28

Zahvala.

Ker se ne morem vsakemu posebej za- hvaljevati za vse dokaze srčnega sočutja med boleznijo in povodom smrti svojega ljubljenega brata, gospoda

Josipa Glinšek-a

kakor tudi za mnogobrojno spremstvo dražega ranjega k večnemu počitku, izrekam tem potom vsem udeležencem iskreno zahvalo.

Posebno pa se še srčno zahvaljujem vsem njegovim stanovskim kolegom, slavni požarni brambi ljubljanski ter slav. pevskemu društvu „Ljubljana“ za tolažilno petje, kakor tudi darovateljem krasnih vencev. Srčna hvala bodi vsem!

V Ljubljani, dne 1. julija 1901.

Fran Glinšek.

(1405)

Smrekov in trepetlikov les

kupuje (1346-4)
„Goriška tovarna vžigalic“
v celih vagonih in želi ponudeb.

Trgovski učenc

kateri je dovršil vsaj II. razred srednjih šol vsprejme se s 1. avgustom v manu- fakturno prodajalnico (1376-2)

Ferd. Sajovic-a v Kranju.

Za mesarje!

Marljivemu mesarju se ponuja lepa prilika, pričeti mesarije v neki največji župniji na Notranjskem, v kateri še ni nobenega mesarja.

Natančneje pri g. Matevžu Milharčiču v Hrušovu pri Postojni, kateri ima tudi celo leto led. (1399-1)

Št. 22.012. (1406)

Razglas.

Z ozirom na tuuradni razglas z dné 12. aprila 1901, št. 11.226, se naznanja, da so bili

v poroto za presojanje do- spelih konkurenčnih načrtov za nameravano zgradbo c. kr. obrtne šole v Ljubljani

izvoljeni sledeči goepodje:
J. Duffé, mestni stavbni svetnik;
A. Klinar, državni nadinženir;
F. Pavlin, c. kr. višji inženir;
A. Senčkovič, c. kr. gimn. ravnatelj;
F. Supančič, stavbenik;
J. Šubic, c. kr. ravnatelj obrt. strok. šol;
Fr. Žužek, c. kr. višji inženir v p.

Mestni magistrat v Ljubljani

dne 25. junija 1901.

Naznanilo.

Na c. kr. prvi državni gimnaziji v Ljubljani (Tomanove ulica št. 10) bodo sprejemne izkušnje za vstop v I. razred šolskega leta 1901/2 dné 13. julija, in se prične ob 1/2 10. uri dopoldne.

Učenci, ki želijo delati to izkušnjo, naj se v spremstvu svojih starišev ali njih namestnikov oglašé dné 7. julija med 8. in 12. uro pri gimnazijskem ravnateljstvu ter s seboj prinesó kratni list in obiskovalno izpričevalo. Pri oglasitvi je treba plačati pristojbine 6 K 60 h.

Vnanji učenci se k sprejemnim izkušnjam lahko oglašé tudi pismeno, ako pravo- časno po pošti pošljejo gori imenovani listini in pristojbino.

Učenci, ki po svojem rojstvu in po rodbinskih razmerah pripadajo ozemlju c. kr. okrajnega glavarstva v Črnomlju, Kranju, Novem mestu in Radovljici ali ozemlju okraj- nih sodišč v Kamniku, Kostanjevici, Mokronogu in Zatičini, se smejo v ljubljanski gim- naziji sprejemati edino le po dovoljenju c. kr. deželnega šolskega sveta. Tako dovoljenje je treba priskrbeti pravočasno neposredno pri c. kr. deželnem šolskem svetu.

V Ljubljani, dné 26. junija 1901.

(1360-3)

Ravnateljstvo c. kr. I. državne gimnazije.

P. n.

Uljudno naznanjam velecenjenim trgovcem in kramar- jem ter slavnemu občinstvu, da sem v priličneje nakupovanje otvoril z dnem 1. julija t. l.

tovarniško zalogo
vseh izdelkov svoje tovarne
pletenin in tkanin

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 3

In se najtopeje priporočam za mnogobrojen obisk.

Z velespoštovanjem

Dragotin Kribar.

(1401-1)

Izurjene šivilje

vsprejmejo se takoj v stalno delo
Rimska cesta št. 9, duri 18.

(1403-1)

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1901. leta.

Odhod iz Ljubljane j. n. kol. Proga 60x Trbiž. Ob 12. uri 24 m po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifing v Steyr, v Linc, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pon- tabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifing v Linc, Budejevice, Plzen, Mari- jine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago, Lipsko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, od 15. junija do 15. septembra v Pontabel, Celovec, Fran- zensfeste, Monakovo, Ljubno; čez Selzthal v Solno- grad, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curib, Genevo, Paris; čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Am- stetten. Ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 41 m popoldne v Podnart-Kropo. Ob 10. uri po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monako- vo. — Proga v Novomestu in v Kočevje. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto- Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 6. uri 55 m zvečer v Novomesto, Ko- čevje. — Prihod v Ljubljano j. n. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, iz Monakova, Inomosta, Fran- zensfeste, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka. Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, iz Lipska, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiba, Bregena, Ino- mosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Št. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 38 m po- poludne osonni vlak z Dunaja, iz Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakova, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. Ob nedeljah in praznikih ob 8. uri 38 m zvečer iz Podnarta-Krope. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Proga iz Novega mesta in Kočevja. Osonni vlaki: Ob 8. uri in 44 m zjutraj, iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popo- ludne iz Straže Toplic, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 48 m zvečer, istotako. — Odhod iz Ljub- ljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m in ob 10. uri 25 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih — Prihod v Lju- bljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. (4)

Spretne, solidne

potovalne uradnike

(akvizitérje)

za vse zavarovalne stroke vsprejme proti visoki proviziji, sčasoma tudi s stalno plačo tukajšnji glavni zastop stare, na Kranj- skem že dolgo poslujoče tuzemske zavarovalnice Lastnoročno pisane ponudbe naj se pošil- ljajo pod: „akvizitér 25“ upravništvu „Slov. Naroda“.

(1026-15)

Išče se izurjena

šivilja za krila

katera se takoj vsprejme (1363-3)

v Židovskih ulicah št. 1, I. nadstr.

Gostilna na račun

obstoječa iz 4 sob, hleva, vrta in družih prostorov se odda na Igu pri „Sivcu“.

Pogoje pove Ivan Grbec na Igu pod Ljubljano. (1383-2)

Šivilja

vsprejme se takoj (1404-1)

Wolfove ulice št. 12, II. n.

! Veliko denarja!

do 1000 kron na mesec

lahko pošteno zaslužijo osebe vsakterega stanu — (tudi kot postranski zaslužek). Več se izve pod „Keel 118“ po anononi pisarni E. Kristoflik, Innsbruck. Poštno predalo 36. (847-21)

Hiša

v Ljubljani, Poljanski nasip št. 10 se proda iz proste roke.

Ista stoji blizu novega Franc Jožefo- vega mostu, je visokoprtilična, od vseh strani prosto stoječa v najboljšem stanu, ima prostorne suhe kleti, lep vrt, kateri meri nad 500 kvadratnih sežnjev in vrt- narsko hišico.

Natančneje se poizve vsak dan do- poludne istotam pri posestnici.

Mešetarji so izključeni. (1370-3)

Dobre cenene ure

s 3letnim pismenim jamstvom razpošilja zasebnikom

HANNIS KONRAD

tovarna za ure in eksportna hiša zlatnin

Most (Brux) Češko.

Dobra nikelnasta remontoarka . . . gld. 375

Prava srebrna remontoarka . . . „ 580

Prava srebrna verižica . . . „ 120

Nikelnasti budilec . . . „ 195

Moja trvdka je odlikovana s c. kr. orlom, ima zlate in srebrne medalje razstav ter tisoč in tisoč priznalnih pism. (2611-57)

Illustrirani katalog zastoj in poštno prosto.

P. n. občinstvo in cenjene goste uljudno opozarjam na

prenovitev in otvoritev gostilne pri „deteljici“ (Kleeblatt)

v Florjanski ulici,

Skrbela se boče za točno postrežbo, pristno pijače in dobro kuhinjo, tudi se sprejme naročniki na hrano. Pri gostilni se nahaja dvorišče za ballcanje, v gostilni pa glasvir.

(1380-3)

Za mnogobrojen obisk priporočam se uljudno

krčmarica.

F. P. VIDIC & Co. v Ljubljani

ponujajo po najnižjih cenah vsakokoli množino

zidarske opeke

zarezane strešne opeke

(Strangfalzziegel) rudeče in črne, z zraven spadajočo

stekleno zarezano opeko in strešnimi okni iz vlitega železa lončene peči in štedilnike

lastnega izdelka

Roman-cement

lastnega izdelka

Dovški portland-cement

kakor vse v stavbinsko stroko spadajoče predmete.

(1208-9)

Najnižje cene!!!